

Almennu Føroyar mugu stýra oljuútviklinginum

Oddagrein

TAD var tann tíð, tá tosað varð um, at føroyingar skuldu hava flakavirki á hvørjum tanga. Nú sær ikki mætari út enn, at vit skulu hava føroysk oljufeløg eftir sama leisti. Løgmaður, sum umsitur oljumál, hevur lagt stóran dent á eitt alment føroyskt oljufelag. Herfyri hoyrdi vit um eitt privat oljufelag, sum hevði samstarv við tað útlendska oljufelagið Dana. Sjónvarpið kom hóskvældið við enn einum boð uppá eitt privat oljufelag, sum skal samstarva við Saga. Við øðrum orðum tosa vit nú um trý føroysk oljufeløg. Sambært SvF hava stóru vinnulivsyrteikurnar tikið seg saman fyri at savnapening í eitt privat føroyskt oljufelag. Hetta hendur um somu tíð, sum aðrir føroyingar saman við útlendingum hava skrásett eitt oljufelag og skulu til at tekna partapening. Tvs. at vit her hava tvey oljufeløg, sum skulu til at útvega milliónir av kr. í eginpeningi.

HENDA sannroynd er ein greið ávaring til føroyskar politikarar um, at vandi er á ferð. So fá vit eru hava vit ikki ráðtil at spjæða kreftirnar. Og reyði tráðurin í politikkinum higartil, um at draga eina línu, og at oljutilfeingið er ogn alra føroyinga, er við hesum við at skifta lit. Istaðin fyri eina almenna stýring kundi okkurt bent á, at tað nú eru tilvildin og tann peningasterki, sum stýra útviklinginum. Vit hava einki imóti, at føroyskar fyrirkur gera lögur í oljufeløg. Sjálvandi skulu vit vera við í framtíðar menningini av hesi vinnu og fáa ágóðan av henni. Men her mugu vit standa saman við einum høvuðsarbeiðsgevara: almennu Føroyar. Skulu vit hava eitt føroyskt oljufelag ella tvey, so má tað vera ein treyt, at tað almenna skal hava meirilutan. Ein kundi spurt, um tað nú er rætt, at peningagnirnar hjá teimum fyrirkur og teimum persónum, sum Palleba og Marsanna bjargaðu við bankabjargingunum, nú eisini skulu fenna um oljutilfeingið - uttan at almennu Føroyar hava nakað at siga!

EFTIR okkara tykki er hetta málið so mikilið álvarsligt, at vit uppá tað harðasta ávara móti eini gongd, har privatir einsamallir stýra útviklinginum. Tá verður kaos og anarki. Tað kunnu vit ikki bjóða hvørki okkum sjálvum ella okkara eftirkomarum. Og vit skulu tá heldur ikki rokna við at fáa stórt tal av oljufeløgum at gera lögur her. Tað má og skal vera Føroya landsstýri og Føroya lögting, sum stýra og hava fult eftirlit við útviklinginum og sum fyriskipa og leggja til rættis karmarnar. Vit siggja einki skeiðt í tí, at útlendsk feløg og føroysk vinnuliv royna at byggja nakað upp, men hetta má verða í tráð við tann almenna oljupolitikkinn.

TAD, sum her er komið fram, gevur orsök til at seta fleiri spurningar. Halda føroysk vinnulivsfolk veruliga, at tey við at gera avtalur við eitt ávíst útlendskt oljufelag kunnu tvinga myndugleikar til at geva júst hesum útlendska oljufelagnum fyrirmuni! Halda útlendsk oljufeløg, at tey fáa framhjárátt, tí tey hava gjørt avtalur við føroyskar peningamenn og fyrirkur! Vilja almennu Føroyar, sum bjargaðu bankunum og harvið eisini mongu av vinnulivsmönnum og fyrirkum teirra, bara standa og hyggja at, meðan somu vinnulivsmenn og fyrirkur, krevja" rættin til oljuríkidømið! Og hvat siga tey mongu oljufeløgini, sum enn ikki hava tikið stig til beinleiðis samstarv ella hava fingið áheitanir frá føroyskum vinnulivi um at virka saman í sambandi við komandi útbjóðingar! Er ikki vandi fyri, at hesi feløg, um so er, at eitt ávíst felag kann vinna sær fyrirmuni í eini útbjóðing, tí tað arbeidir saman við føroyskum vinnulivi - fara at taka seg aftur, tí tey meta, at munur longu er gjordur á feløgnum!

LØGMAÐUR hevur tosað um, hvussu umráðandi tað er ikki geva ymisk signal til umheimin, nú tað ræður um at standa saman. Er tað, ið hendur nú ikki júst dømi um tað øvuga! Er tað serliga heppið signal at lata umheiminum, at fyrirkur hjá sama lögmanni, sum stendur á odda fyrri øllum oljuútviklinginum, er við í einum privatum oljufelag, sum sambært Degi og Viku hevur í umbúnað at gera eksklusíveavtalur við eitt ávíst oljufelag! Um eksklusíve og her merkir, at allar tær føroysku fyrirkurnar binda seg til bara at brúka og arbeida saman við hesum eina oljufelagnum, hvat tá vit øllum hinum oljufeløgum, sum vit fegin siggja koma henda vegin at gera lögur! Vit eiga ikki forða hvørki føroyingum ella útlendingum, sum vilja brúka pengar og orku í eini føroyskari oljuvinnu. Men hesir mugu heldur ikki sleppa at seta kilar í almenna oljupolitikkinn, so vit púra missa tamarhaldið, áðrenn spónurin er settur í. Latið okkum fáa oljulógávuina fyri tingið aftur og taka allar hesar spurningarnar til viðgerðar har.

Sosialurin

Viðmerking

Edmund, Jóannes og Signar komnir í trol

Nakrar viðmerkingar til Skotlandssiglingina og Teistan

Beint undan jólam frættist, at lögmaður vildi seta kannning í verk, um heimild var hjá landsstýrinum at selja ferðamannaskipið Teistan.

Sami lögmaður hevði tann 14. november 1996, also eitt gott ár frammanundan, skriftliga váttat, at landsstýrismaðurin í samferðslumálum hevði allar neyðugar heimildir til at undirskriva øll skjøl, í sambandi við sølu av Teistatann.

Hetta tykist undarligt, sum so mangt annað, at geva eina skriftliga váttan, fyri síðani eitt ár aftaná, at fara at kanna um heimildin var í lagi.

Tað kundi veri áhugavert at sæð kanningarúrlitið!

Skotlandssleiðin

Nú um dagarnar frættist so, at Skipafelagið hevur í umbúna at niðurleggja sjóvegis farleiðina til Skotlands.

Tað má sigast at vera ógvuliga trist, at henda leiðin, sum hevur so stóran týdning fyri ferskfiskaútflýtararnar, ikki kann koma í eina trygga legu.

Tað sá annars so gott út í byrjanini. Skipafelagið kundi bjóðað eina betri tenastu enn tað almenna tá var í standi til. Fráferð úr Føroyum bæði hósday og

friggjadag gjørdi at útflytararnir náddu bæði nær- og fjarmarknaðin.

Vónandi verður tað, at Skipafelagið ikki meiri siglir upp á Skotland, ikki mønubresturin hjá hesi leið, men bert eitt endaligt punktum frá Skipafelagnum, sum síðani gevur teimum, almennum ella privatum, sum taka leiðina uppáftur fríð.

Undirritaði skal seinni koma við fleiri viðmerkingum um siglingina millum Skotland og Føroya.

Jóannes og Signar

Blaðmaður á Sosialinum hevur grein í blaðnum Hódagin 5. februar, har hann hevur hitt Signar á Brúnni og Jóannes Eidesgaard á máli.

Jóannes Eidesgaard verður her endurgivin fyri at siga: »Grundgevingin fyri at niðurleggja rutuna hjá Strandferðsluni var, at Smyril gav umleið 2,4 milliónir í undirskoti, sum landskassin figgjaði.

Kanska er tað við vilja at eingin eind stendur aftanfyri talið 2,4. Ørkymlandi alíkvæl, í einum landi har vit til dagligt brúka krónur, at siggja tøl sum passa betri til dollaran enn krónuvirði. Heldur ikki kennist eg við at »grundgevingin« var

halið á leiðini.

Seinni í somu grein stendur at Tjóðveldisflokkurin atkvæddi fyri einum misáliti móti landsstýrismanninum Sámali Petur í Grund, tá hann seldi Teistan í snarari vending í 1996.

Undirritaði skal bert geva vart við, at 4 mánaðar gingu millum søluna av Teistanum og misálitisuppskoti á undirritaða.

Misálitisuppskotið hevði nógv djúpari røtur enn bert sølan av Teistanum, tað veit alt føroya fólk og burdi Tjóðveldisflokkurin eisini vita.

Komnir í trol

Vanligt hevur verið, at kemur ein í trol, so verður hivað inn og greitt áðrenn útaftur verður kasta.

Mær tykir, at nú eigur at verða hivað inn og greitt, áðrenn víðari verður farið.

Løgmaður var heitasti talsmaður fyri at Skipafelagið Føroyar skuldi reka hesa farleið. Hann situr nú sum landsstýrismaður í samferðslumálum og er tann sum setur kósina í hesum máli.

Tekur lögmaður nakað stig, eigur hann at kanna heimildirnar áðrenn, heldur enn aftaná.

Jóannes eigur at seta seg

inn í, hvat tað kostar at reka eina farleið millum Skotland og Føroya, og síðani at halda seg til krónur, og ikki frammant gjaldoyra.

Tjóðveldisflokkurin áttu helst sín stóra leiklut, tá ein samd figgjarnevnd mælti løgtinginum frá, at játta sølupeningin fyri Teistan til innskot í partafelag, sum skuldi taka sær av hesi sigling.

Nú verður biða í spenningsi eftir næsta leiki.

Søldarfjórður 06.02.1998.

Sámali Petur í Grund

Eirikur Lindenskov blaðstjóri

Hann verður varamaður blaðstjórans og fer standa fyri menningini av redaktiónini og nútíðansgerðini av blaðframleiðsluni

Í sambandi við bygnaðarbroytingar á Tíðindablaðnum Sosialinum er Eirikur Lindenskov, blaðmaður settur í starv sum blaðstjóri. Hann verður harvið næsti maður ábyrgdarblaðstjórans, Jan Müller.

Umframt at vera varamaður ábyrgdarblaðstjórans fer Eirikur Lindenskov at standa fyri menningini av redaktiónini og nútíðansgerðini av blaðframleiðsluni.

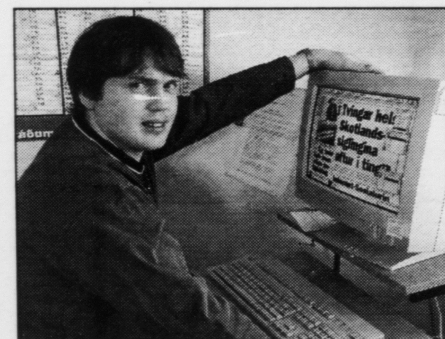
Tíðindablaðið Sosialurin er blað í menning. Ein týðandi partur av arbeidsóki- num hjá nýggja blaðstjóranum verður tí eisini at laga blaðarbeiðið til nýggju og

framkomnu teldutøkna.

Ein annar partur av ábyrgdarøkinum hjá nýggja blaðstjóranum er nýggja tiltakið hjá Sosialinum - út- gávan av Internetsosialinum.

Eirikur Lindenskov hevur starvast sum blaðmaður á Sosialinum síðani 1. juli 1996. Hann hevur annars gjørt nógv freelancearbeiði fyri blaðið í 95 og 96. Eirikur er 31 ára gamal og hevur útbúgving sum lærari.

Í dag eru umleið 20 fólk í fóstum starvi á Sosialinum, harav eru átta í redaktiónini. Sosialurin kemur út fimm ferðir um vikuna.

Eirikur Lindenskov hevur staðið á odda fyri menningini av Internetsosialinum